

Анализ

над

„Електронното гласуване като фактор за повишаване на представителността и доверието в институциите“ в рамките на темата „ Приоритети: резултати и посока“

Когато говорим за електронно гласуване е редно да направим важно уточнение, което засяга разбирането на термина. Под „електронно“ би следвало да се разбира дистанционно по електронен път (т.е. чрез интернет или друга мрежа). От другата страна електронният глас може да се разгледа като вот чрез електронни машини, а именно гласуване на място в избирателни секции, но със специална машина.

Диференциацията лесно може да бъде направена, разбира се, електронното/дигитално гласуване е това, което смело може да посочим като фактор за повишаване на представителността и доверието на институциите. Технологиите са част от нашето ежедневие, в този смисъл прилагането на правото ни на глас, чрез интернет, използвайки компютър или мобилно приложение е модерният начин за упражняване на глас и очертава съвременните тенденции, отнасящи нашето всекидневие . Това разбиране за електронното гласуване може да засвидетелства за обогатяване на демокрацията и модерността на държавното управление.

Съществуват редица въпросителни, пред които се изправя електронното гласуване като форма на изразяване на граждански глас. Критиците му обикновено посочват аргументи свързани със сигурността и достоверността на гласа, който се подава по дистанционен път. Да се намери технология, която да отговаря на всички изисквания съпроводени от нуждите за неприкосновеност и анонимност на вота на гражданите не е лесна задача, която следва да бъде обект на неднократни дискусии.

Степента на достоверност на една информация за идентификация зависи от защитните механизми, които се прилагат от институцията издала документа, за да се постигне доверие. Тайната на електронния вот следва да бъде запазена в същата степен, както и досега при еквивалента с хартиени бюлетини.

По смисъла на днешната тема „Приоритети: решения и резултати“ електронното гласуване заслужава да бъде приоритет, тъй като търси като краен резултат повишаване на

избирателната активност и включване на по-голяма част от младото население в политическия живот. Регулирането на един от проблемите, пред които българската демократична система се изправя, заслужава специално внимание. Този проблем е съвкупност от ниско ниво на доверие на българските граждани не само в политиците, но и в институциите, включването на младите в изборния процес, както и затрудненото гласуване на българските граждани извън пределите на страната. Липсата на прозрачност при провеждане на политики и усещането за изолация и ирелевантност на гласа и позицията на гражданите следва да бъде приоритет, чието преодоляване да бъде от голяма важност пред сегашната демокрация.

Електронното гласуване не може да възпрепятства гражданите да изпълняват правото си на глас, а напротив може само да ни улесни и по този начин да увеличи броя на изпълняващите своето абсолютно право на вот и така да разшири демократичната база на изборите. Дистанционното гласуване би подобрило качеството на избирателната ни система, такава каквата я познаваме днес, тъй като се явява фактор за модерност, мерило през, което да може да се разглежда и анализира пряката демокрация у нас. Приоритети, които си поставя страната, следва да гарантира участието на българските граждани в изборния процес и това да говори за една развиваща се европейска страна.

Изготвил:
Кристин Попова,
Софийски университет
„Св. Климент Охридски“